*Klaso. 1 Dividaĵo de popolo laŭ iuj civilaj aŭ politikaj kondiĉoj : la tri ~oj de l' patricioj, kavaliroj k plebunoj en la unlikva Romo. 2 Aro da personoj havanta samajn ekonomiajn interesojn, morojn, kulimojn : la reganta, la mezu, la laborista ~o; la ~batalo; bon~a Z, alt~a homo Z. 3 Aro el ĉiuj lernantoj, kiuj sekvas iun gradon de studkurso : lu allaj, mulaltaj ~oj. 4 Aro da personoj aŭ objektoj, kunigitaj laŭ rango, kvalito aŭ naturo : tiu libro celas ĉiujn ~ojn da legantoj; liuj varoj formas aparlan ~on; unua~a inĝeniero, vagono; botanika ~o (Kp SPECO, KATEGORIO, GRUPO). 5 Kurso 1 : furi siajn klasikajn ~ojn Z. (En)~igi. klasifiki.

Klasifiki (tr). Aranĝi, grupigi laŭ klasoj: ~i siajn notojn, kolekton; lu agudon de lu firmo oni povis ~i sub tiu speco de skermado... Z. ~o. Metoda disdonado laŭ klasoj: botunika, ĥemia ~o.

Klasika. 1 Rilata al la lernejaj klasoj: -aj libroj. 2 Rilata al la greklatina antikva literaturo, konsiderata kiel bazo por klerigado: -aj aŭtoroj; -a eduko. 3 Konforma al la tradiciaj reguloj k sekve modela, imitinda: -a poelo, stilo.

klaŭno Z. Cirka burleskulo.

klaŭstro ♣ = Klostro. ~ofoblo ♥. Mensa malsano karakterizata per timo al termita spaco. Vd адова́ рово.

klaŭzo 💤 £. Speciala rezervo, kondiĉo, enskribita en kontrakto, traktato, interkonsento, leĝa akto.

*Klavo. Tabuleto aŭ butono, kiun oni premas por funkciigi muzikan instrumenton aŭ alian aparaton: ~o de piano, de skribmaŝino; ne trafi la ĝustan ~on (f. maltrafi). ~aro. Vico da ~oj de instrumento: ~aro de orgeno.

klavikio . Osto, iom kurba, liganta la sternumon kun la skapolo.

kieo b. Signo lokata ĉe la komenco de la notliniaro por montri la nomon de ĉiu noto k ĝian altecon. Kp ŝlosilo.

klemato Z. = klematido.

klematido . G. de ranunkolacoj, volve grimpanta (clematis).

*Klera. Instruita; kapabla pro instrudeco juĝi klare k rekte; kulturita: ahademie ~a homo Z; observi lu guslan mezuron eslas arto, kiu moniras altan ~eccon Z; artisma Z, artista Z, muziku ~ecco Z; run finiĝas mia ~ecco Z (Vd Fino); sciencon oni ne mendas, ~eccon oni ne vendas Z. ~lgl. Fari iun ~a: ta ~iganloj de la popoto Z; elemenle ~igita homo; talento ne sole natura, sed ankaŭ ~igita Z; ek~igi iun pri matematiko; ministro por publika ~igado. Mal~a. Tute kruda, ne instruita (Kp analfabeto).

kleriko Z. Iu, kiu apartenas al la eklezia hierarkio; ekleziulo.

klerikala B. Favora al la klerikaro k al ĝia superregado: ~a purlio; kontraŭ~a agitado. ~lsmo. Politiko favora al la klerikaro.

Kilento. 1 En la antikveco, plebano sinmetinta sub protektado de patricio. 2 Persono, kin konfidas kutime siaj aferojn al aferisto (notario, advokato ktp) aŭ sian sanon al kuracisto: la juĝistoj senkulpigis mian ~on; ~aro de dentislo. 3 Persono, kiu aĉetas kutime ĉe iu konnercisto: ~o de viandisto, de banejo, de restoracio; mull~a butiko.

klifo Y. Marborda alta krutaĵo.

kilko. 1 9. Malgranda dentforma intermetilo ĉu por haltigi la movon de dentrado ĉu por ebligi ĝian turniĝon nur en unu direkton. 2 Bandaĉo.

*Kllmato. Tutaĵo de la atmosferaj k veteraj kondiĉoj de iu regiono : modera ~o. Al~iĝl. Kutimiĝi al iu ~o.

* Kllnl (tr). 1 Oblikvigi ion vertikalan : fleksi malsupren aŭ flanken : ~i lu kapon, la frunion antaŭ iu ; sin salute ~i ; graciu ~o de la kapo Z; mi ~as min antaŭ vi Z; la neĝo ~is al la tero ta branĉojn de l'abioj B; sin ~i malantaŭen k rigardi la plajonon: ~ita sub la ŝurĝo de la jaroj; arbo ∼ila de la vento; (al)~i la orelon al iu Z. 2 (f) Emigi, inklinigi, cedigi : ~i al pardonemo la animon de la reĝo Z; mi ∼is mian koron por plenumi viajn leĝojn Z ; plenu sako ĉiun mastron al vi ~os Z; devi sin ~i (cedi) anlaŭ la cirkonstancoj Z. ~lĝl. 1 Stari nevertikale : ~iĝi ĝis la tero antaŭ iu Z ; ador~iĝi Z ; ~iĝintaj krucoj B; ~iĝinla turo de Pizo; la veturilo ~iĝis k trafis en kavon. 2 (f) Malleviĝi, kiel io ∼iĝanta ; proksimiĝi al sia finiĝo : la suno ~iĝas al la horizonlo ;